

«Αναλαμβάνω την πολιτική ευθύνη» - Όταν οι λέξεις χάνουν το νόημά τους

Έχει γίνει πλέον του συρμού, μετά από κάθε είδους εξόφθαλμα σκάνδαλα, λαμογιές και διαπιστωμένη πολιτική ανικανότητα χειρισμού κρίσεων, να εκστομίζεται από τους πολιτικούς -και με ύφος χιλίων καρδινάλιων- η φράση «αναλαμβάνω την πολιτική ευθύνη». Και η ιστορία τελειώνει εκεί... Δεν τρέχει κάστανο... Δεν τιμωρείται κανείς και ο αναλαμβάνων την «ευθύνη» θεωρείται, ένα πράγμα, κάτι σαν εξαγνισμένος, σαν να βγήκε από την κολυμπήθρα του Σιλωάμ. Λέμε τη φράση-κλειδί και καθαρίσαμε. Απλούστατον!

Κύριοι Έλληνες πολιτικοί, το έχουμε εμπεδώσει ότι θεωρείτε Κάφρους τον ελληνικό λαό που κάθετα και σας ψηφίζει. Δεν φταίτε όμως εσείς. Εμείς οι ηλίθιοι φταίμε που σας δείχνουμε κάθε φορά τον δρόμο για την Βουλή, παρ' όλο που είναι ηλίου φαινότερον ότι παίζετε με την νοημοσύνη μας.

Θα μου επιτρέψετε λοιπόν να σας αποκαλέσω κοπρίτες -αναλαμβάνοντας φυσικά την «ευθύνη», έτσι όπως την εννοείτε κι εσείς- και να επισημάνω το αυτονόητο: Όταν αγαπητοί κοπρίτες της πολιτικής, λέμε «αναλαμβάνω την ευθύνη», αυτομάτως σημαίνει ότι έχω την στοιχειώδη ευθιξία και το απαραίτητο φιλότιμο να παραιτηθώ από τον αξίωμά μου (α ρε Μαυρογιαλούρε...), ακόμη ακόμη κι από την βουλευτική μου ασυλία, προκαλώντας-προσκαλώντας την δικαιοσύνη να με ελέγξει. Αλλά ποιος έχασε το φιλότιμο για να το βρείτε εσείς...